

Beszámoló

Virginia Woolf abban hitt, hogy az íráshoz az embernek egy saját szobára van szüksége ahol háborítatlanul lehet egyedül a gondolataival. A mai világban az elvonulás, az alkotás helyeit sokkal könnyebb megtalálni, mint Woolf idejében, de a fiatal alkotók számtalan más kihívással kell megküzdjenek az önkifejezésért. Anyagi biztonság hiányában az ember sokszor nem rendelkezik még a szabadidejével sem és folyamatosan kompromisszumokat kell kössön könyvvásárlás, utazások vagy továbbképzések terén. A Communitas alkotói ösztöndíjának legnagyobb érdemét abban látom és tapasztaltam, hogy egy rendszeres és hosszútávú anyagi támogatást nyújt, egy olyan nyugalmat és biztonságérzetet ami elengedhetetlen az alkotáshoz. Néha egy vonatjegy és egy kávé árán múlik az, hogy megszületik-e egy olyan izgalmas és stimuláló beszélgetés, amiből később egy dráma vagy egy előadás lesz.

Amikor megpályáztam ezt az ösztöndíjat, még szabadúszó dramaturg és drámaíróként, az volt a tervem, hogy ellátogatok minden erdélyi színházba, hogy a színészekkel való kötetlen és személyes beszélgetések során anyagot gyűjtsek a tervezett monodrámámhoz. Ez a világjárvány miatt sajnos nem valósult meg, de egy szűkebb körben néhány nagyon tartalmas beszélgetéssel igyekeztem pótolni a változatosság hiányát. A színészekkel folytatott beszélgetéseken kívül ellátogattam több romániai színház és független alkotó egyéni műsoraira és olyan drámaantológiákat és szakkönyveket vásároltam, amik a monodráma műfaja és az írásomban kibontott témákhoz adtak inspirációt.

Ez alatt az alkotófolyamat alatt annyira megragadott az egyéni műsor műfaja és lehetőségei, hogy a székelyudvarhelyi Tomcsa Sándor Színháznál elindítottam egy projektet, ami a társulat 13 színészének 13 egyéni jelenetéből áll. A szövegek felét én írtam a színészek által hozott témákból és személyes történetekből kiindulva. A *Meghatározatlan időre* címet viselő kirakatszínházi eseménysorozat Vladimir Anton bukaresti rendező közreműködésével született meg és mai napig játsszák a város különböző kirakataiban.

Az interjúkból kiinduló alkotófolyamat tapasztalatát is sikerült felhasználnom egy másik produkcióban, a Csíki Játékszínnél közösségi alkotói módszerekkel kezdtünk el dolgozni egy megfelelésről szóló előadáson. A szöveget közösen készített interjúkból kiindulva, a

színészek improvizációival kiegészítve írtam meg. A *Mit szól a szomszéd* című előadás bemutatása Bartalis Gabriella rendezésében a világhárvány miatt a következő évadra csúszik.

A két fenti alkotófolyamat tapasztalatával fogtam neki a *Ne búsulj, rózsám!* címet viselő egész estés monodrámá megírásának, amit az egy éve leadott pályázatomban úgy fogalmaztam meg, hogy egy beskatulyázott színész kétségbeesett kapálózása a bizonyításért, a táncos-komikus tragédiája. A szöveg hamarosan elkészül és reményeim szerint a jövő évadban megszületik a belőle megálmodott előadás.

Köszönöm a Communitas Alapítványnak, hogy az alkotói ösztöndíjon keresztül támogatják a fiatal alkotók munkásságát.